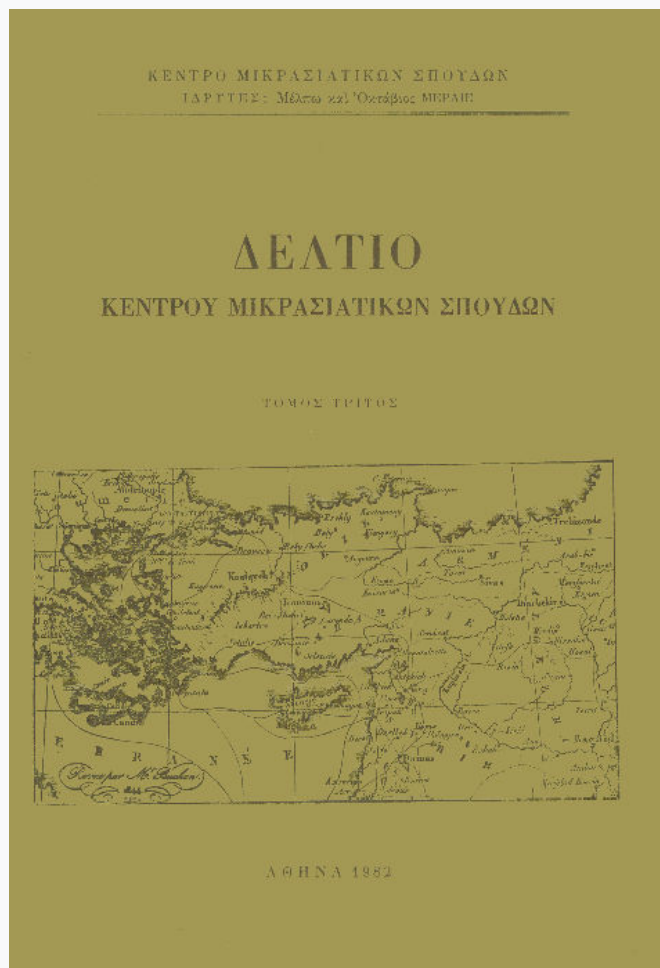

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 3 (1982)

Αποχαιρετισμός στο Φώτη Αποστολόπουλο

Γεώργιος Τενεκίδης

doi: [10.12681/deltiokms.293](https://doi.org/10.12681/deltiokms.293)

Copyright © 2015, Γεώργιος Τενεκίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Τενεκίδης Γ. (1982). Αποχαιρετισμός στο Φώτη Αποστολόπουλο. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 3, 259-260. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.293>

ΜΝΗΜΗ ΦΩΤΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΦΩΤΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟ

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν ἀπευθύνω στὸ Φῶτη Ἀποστολόπουλο τὸν ὑστατο χαίρετισμό. Τὸ Κέντρο Μικρασιατικῶν Σπουδῶν, τὸ προσωπικό του, οἱ πολυπληθεῖς φίλοι καὶ μαθητές του τὸν ἀποχαιρετοῦν.

Ἀποχαιρετοῦμε τὸν ἐπιστήμονα, τὸ δάσκαλο, τὸν ἀγωνιστὴ ἀλλὰ καὶ τὸν πρᾶο καὶ μετῴχιμο ἄνθρωπο ποὺ ἔδωσε γενναϊὸ ὅδωρα μέχρις αὐτοθυσίας στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐλευθερία, τὴ μάθηση καὶ τὴν ἐπιστήμη. Τίς ἰδέες καὶ τὴν ἀνθρωπιὰ του τίς μετουσίωσε σὲ πράξη ζωῆς στὴ διαδρομὴ τῶν δεκατιῶν τῆς δημιουργικῆς προσφορᾶς του.

Στὶς σπουδές του στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν στάθηκε ἀνάμεσα στοὺς πρῶτους. Οἱ ἀγῶνες ὅμως γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ ξένου ζυγοῦ, γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴ δημοκρατία δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ἀφιερώσει ἀμέσως τὰ χαρίσματά του στὴ θεραπεία τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ Ἑθνικὴ Ἀντίσταση κατὰ τοῦ ξένου δυνάστη τὸν βρῆκε στρατευμένο στὶς ἐπάλξεις τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου. Ἀκολούθησαν ἐξορίες στὴ Μακρόνησο καί, μετὰ, οἱ σκληροὶ ἀγῶνες τῆς ζωῆς στὴν ἰδιωτικὴ ἐκπαίδευση. Οἱ ἑκατοντάδες τῶν μαθητῶν του ποὺ τὸν θυμοῦνται μὲ σεβασμό, ἀγάπη, θά'λεγα μὲ τρυφερότητα, καὶ διαπρέπουν σήμερα σὰν νέοι ἐπιστήμονες, ἀποτελοῦν χάρη στὴ δημιουργικὴ παρουσία τους, ζωντανὴ ἐπιβεβαίωση τῆς δημιουργικῆς προσφορᾶς του. Σ' αὐτὴ τὴν περίοδο τῆς ζωῆς του ἀσχολήθηκε μὲ παιδαγωγικὰ θέματα. Καρπὸς τῶν παιδαγωγικῶν μελετῶν του ἦταν οἱ συμβολές του στὸ συλλογικὸ ἔργο *Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση. Συζητήσεις, κρίσεις ἀπώψεις, 1956 - 1965*, Ἀθήνα 1966, ποὺ μαρτυροῦν διεισδυτικὸ κριτικὸ πνεῦμα καὶ βαθιὰ ἀνθρωπιὰ στὴν ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων ποὺ ἀφοροῦν τὴ Μέση Ἐκπαίδευση.

Ἡ ἐπιβολὴ τὸ 1967 τῆς ἐφτάχρονης τυραννίας τὸν ἀναγκάζει νὰ αὐτοεξοριστεῖ στὸ Παρίσι γιὰ ν' ἀποφύγει νέα σύλληψη καὶ φυλάκιση ἀπὸ τὴ δικτατορία. Στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα τὸν γνώρισαν καὶ οἱ προνομιακὲς ὥρες ποὺ πέρασαν μαζὺ του καὶ μὲ τὴν ἐξαίρετη σύντροφον τῆς ζωῆς του μένουν γιὰ μένα ὁρόσημο. Συγκρατημένος, θεληματικὸς μὲ πραότητα, φωτεινὸς καὶ γλυκύτατος εἶχε τὴ σοφία, τὴ σύνεση τοῦ Νέστορα· δίδασκε μὲ τὸ παράδειγμα τὴν αὐτοπειθαρχία καί, χωρὶς νὰ θυσιάζει τοὺς προοδευτικὸς προσανατολισμούς του, τὴν ἀποφυγὴ τῶν ἀκροτήτων.

Στὸ Παρίσι ὁ Φώτης Ἀποστολόπουλος ἀρχίζει μιὰ νέα περίοδο σπουδῶν καὶ ἀναζητήσεων. Παρακολουθεῖ μαθήματα στὴ Σορβόνη, σὲ θέματα ιστορίας καί, ιδίως, γλωσσολογίας καί, τὸ 1972, ὑποστηρίζει στὸ Ξακουστὸ Πανεπιστήμιο τὴ διδακτορικὴ του διατριβὴ στὴν ὁποία ἐφάρμοσε τὶς νεότερες μεθόδους τῆς γλωσσολογίας στὴ μελέτῃ τοῦ βυζαντινοῦ μυθιστορήματος *Καλλιμαχος καὶ Χρυσορρόη*.

Ἐτσι ὁ ἔμπειρος διδάσκαλος μετασχηματίζει τὴν πείρα του καὶ περνᾷ ἀπὸ τὴ μετάδοση γνώσεων στὴ μεθοδικὴ ἀνίχνευση τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων τοῦ κλάδου του. Ἐργάζεται στὸ Γαλλικὸ Ἐθνικὸ Κέντρο Ἐπιστημονικῶν Ἑρευνῶν (C.N.R.S.) καὶ ἀρχίζει μὲ δημιουργικὸ ζῆλο νὰ δημοσιεύει τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν του σὲ ἐπιστημονικὲς ἐργασίες σὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικά.

Μὲ τὴν ἀποκατάσταση τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν στὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἐπάνοδό του στὴ χώρα μας, καλεῖται ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Ὁκτᾶβ Μερλιε νὰ ἀναλάβει τὴ Διεύθυνση τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν. Ὁ διορισμὸς τοῦ Φώτῃ Ἀποστολόπουλου στὸ Κέντρο στάθηκε ἡ τελευταία μεγάλη προσφορά τοῦ ἑξοχου Μερλιε στὸ Ἴδρυμά μας. Οἱ ὑπηρεσίες του στὸ Κέντρο Μικρασιατικῶν Σπουδῶν ἦταν πολλὲς καὶ πολύτιμες. Ἐγκαινίασε τὴν ἔκδοση τοῦ ἐπιστημονικοῦ *Δελτίου* τοῦ Κέντρου, συνέβαλε στὴν πρόσληψή νέου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καί, μὲ τὴν πολύμοχθῃ ἀναδίφηση τοῦ ὕλικου, συγκρότησε τὸν συγκλονιστικὸ πρῶτο τόμο τοῦ ἔργου *Ἡ Ἐξοδος* στὸν ὁποῖο πρόταξε σημαντικὴ ἱστορικὴ ἀνασκόπηση — ὑπόδειγμα ὕφους καὶ ἐπιστημονικῆς ἐντιμότητας καὶ ἐμβρίθειας — τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τὸ ἔργο κυκλοφορεῖ πολὺ σύντομα καὶ θὰ ἀποτελέσει μνημεῖο τῆς προσφορᾶς τοῦ Φώτῃ Ἀποστολόπουλου στὸ Κ.Μ.Σ. καὶ στὸν ἑλληνισμὸ γενικότερα.

Παράλληλα συνεχίζει τὶς γλωσσολογικὲς του μελέτες καὶ ἐρευνες. Καρπὸς τους εἶναι ἡ πρόσφατῃ ἀπόδοση στὰ ἑλληνικὰ καὶ ἔκδοση τοῦ πρωτοποριακοῦ ἔργου τοῦ Saussure: *Μαθήματα Γενικῆς Γλωσσολογίας*. Ἡ εὐκαιρία γνωριμίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ κοινοῦ μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ ἀποτελεῖ μιὰ πολυσήμαντῃ προσφορά τοῦ Φώτῃ Ἀποστολόπουλου. Τὸ πολύτιμο γενικὰ ἔργο του ποὺ ἀφήνει πίσω του ἀποτελεῖ τὸ περικαλλέστερο μνημεῖο στὸ πέρασμά του ἀπὸ τὴ ζωὴ. Ἀλλὰ καὶ τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὸ Κέντρο Μικρασιατικῶν Σπουδῶν στάθηκε μιὰ νέα ἀφετηρία γιὰ τὴν παραπέρα ζωντανὴ δημιουργικὴ προσφορά τοῦ ἰδρύματος στὴ μελέτῃ τοῦ νεώτερου ἑλληνισμοῦ.

Ὅμως καὶ ἡ ἀνθρωπιά καὶ ἡ σοφία του ποὺ συντηρεῖ ἡ ἀγάπη τῶν φίλων καὶ τῶν μαθητῶν του, θὰ τὸν κρατήσουν ζωντανὸ στίς καρδιές μας καὶ τὸ φωτεινὸ παράδειγμά του θὰ παραμείνει ἀκέραιο στὴ μνήμη μας.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη, ἀγαπητὲ καὶ ἀλησιμόνῃτε φίλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ